

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Núm.

762

4
novembre
2018

Adéu, Amic

La mort d'un amic sempre ens sacseja. Si aquesta mort és sobtada, el sotrac és més fort. I si aquest anar-se'n és estadísticament massa prematur, encara hi afegim més càrrega emocional. L'accident vascular d'en Josep Martí va sorprendre la nostra comunitat un matí de dimecres i els grups de whatsapp van començar a cantar-li pregàries. L'endemà mateix es complien els pronòstics més temuts i ara mateix, a les reunions de preparació del Retaule, el trobem molt a faltar!

El que teniu a continuació és l'emotiu escrit que la Mireia López, companya musical d'en Josep, va llegir en la cerimònia del seu comiat al tanatori de l'Hospitalet.

Barcelona, 22 de setembre de 2018

Estimat Josep, crec que parlo en nom de molts dels que estem aquí, si dic que em dispo a fer el més difícil que he fet mai a la vida, acomiadar-te. Sobretot per la manera tant injusta com has marxat.

No se ni per on començar. Tu sempre has estat l'encarregat de fer aquesta feina, de buscar els poemes, el repertori adient i d'escriure pels que ens han deixat, trobant sempre aquelles paraules que els altres, no sabíem com dir.

Has estat fill, germà, fillol, tiet, cosí, espòs, mestre, músic... i podria seguir, però saps? sobretot has estat amic.

El Josep Martí i Montoliu, va néixer a l'Hospitalet (Barcelona) el 3 de febrer de 1961. Fill del Josep, emigrant valencià, i la Teresa, nascuda a Sants i filla d'emigrants valencians del poblet de Suera. Un poble petit de la província de Castelló del que ell es sentia molt orgullós. La seva terra, les oliveres, els camps, en definitiva, les seves arrels.

Va viure els seus primers anys en una casa, al barri de Santa Eulàlia de l'Hospitalet. Anys més tard, es van traslladar a un pis al barri de la Torrassa on hi va viure amb els seus pares, el seu germà i la seva padrina, fins que es va casar. Posteriorment, van ser veïns del barri de Sant Josep, on hi ha estat fins ara.

Era llicenciat en Història de l'Art. Durant molts anys va ser mestre de música a l'escola i fins l'actualitat ha estat professor d'història, geografia i llatí al Casal dels Àngels

de l'Hospitalet. Aquí s'hi ha passat més de quaranta anys ensenyant i fent créixer el millor de cadascun de nosaltres. Però si em permeteu, ara em dirigiré als seus alumnes: sé que ha deixat el llistó molt alt, però a la persona que vingui darrera, mireu de fer-li fàcil. Segur que ell ho voldria així

Dir que només era historiador, mestre, professor o director de cor, seria una banalitat. Tots sabem que ell era molt més que això.

El seu vincle amb la parròquia de Sant Isidre, l'esbart dansaire, l'Orfeo Canigó, va fer que anys més tard fundés el Cor Adinoi, un cor que creà juntament amb amics i familiars com el seu germà, la seva dona, la seva cunyada o el seu tiet Vicenç del qual sempre li he sentit a dir que tenia una veu de baix preciosa.

El Cor Adinoi, era el cor del seu cor, els dels dolços cants, com indica el significat del seu nom. Ara, en el seu trentè aniversari. Trenta anys de moltíssima música i per on hem passat moltíssims dels que avui estem aquí. Però, ja sabeu com era el Josep, ell mai en tenia prou, de manera que anys més tard va crear el cor infantil Oidà, seguint per l'Alba Naixent, el cor In Paradisvm, i l'Schola Cantorum. Tots van anar desapareixent menys l'Adinoi. Però, ara fa uns 3 anys, vam creure que hi havia la necessitat de fer tornar a reviure el Cor Alba Naixent. El cor on hi canten les seves nenes, la futura cantera de l'Adinoi.

Com a director de cors ja sabeu que a ell li agradava això de picar pedra, i acceptava reptes com el de la Coral de gent gran Tot Bellvitge o l'actual grup de Dones de Santa Eulàlia. Bé, el cor de les padrines com a ell li agradava dir. Sempre obtenia el millor rendiment del cor que tenia al davant. Amb la seva tria de repertori sempre selecte, elegant, exquisit i exigent, perquè com ell deia, això és el que ens fa créixer.

Però el seu gran desafiament, va ser la Capella de Música de Santa Maria del Pi. Hi va començar cantant l'any 2002, quan un dia el seu mestre, en Manel Cabero, el va trucar per comptar amb ell. Qui es podia resistir a una proposta així i en un lloc com el Pi?

La Capella va començar sent un lloc on anar els dissabtes al mati a cantar, amb gent il·lusionada com ell, que volien fer bona música i de qualitat amb un gran mestre i si a més a més això era acompanyat amb un platet de nata i una ensaïmada de la Pallaresa o la Dulcinea, millor que millor. Allà va conèixer a persones que després es convertirien en grans amics per a ell.

Però qui t'havia de dir a tu, que acabaries sent el mestre de capella durant tretze anys?

Què dir del Pi? Una comunitat de gent extraordinària, una segona família on les portes sempre són obertes. Gràcies al Retaule de Sant Josep Oriol, i sobretot al teu gran compromís, els vincles amb la parròquia i els lligams es van fer molt forts. A res del que demanaves, mai tenies un no, sempre ho han fet tot possible.

He crescut al teu costat des que tenia dotze anys i m'has fet veure que la música et podia fer especial. Has portat la música a la meua vida i a la de moltes altres persones entre elles les que som aquí avui.

Per les teves mans deuen haver passat més de cent cantaires i molts centenars d'alumnes i a tots i cadascun de nosaltres ens has deixat una empremta que t'asseguro serà impossible d'esborrar.

Fa molts anys vas tenir la oportunitat de poder dedicar-te al cant de manera professional però l'ensenyament, en aquell moment, era més important per a tu. I sort en vam tenir perquè sinó potser avui molts de nosaltres no estaríem aquí.

Sempre disponible, generós amb tothom i mai tenies un no davant un favor que et demanés algú, fos qui fos.

Durant aquests dies que hem hagut de comunicar a moltíssima gent la tràgica notícia. La paraula que més he sentit a dir de tu, és que eres una persona d'aquelles especials. Que tot ho feia molt fàcil. Que sempre hi era. Un bon home, una molt bona persona.

I sí, sempre hi seràs, ara i per sempre. Ens emportem tot allò que ens has donat i tindrem sempre un record excepcional.

Desitjo que allà on siguis estiguis tranquil, i que no pateixis, que aquí baix mirarem de sortir-nos-en, tot i el nostre gran dolor.

I ara, si em permeteu, he de donar les gràcies al Josep, a la Mercè i a la seva família, per haver-me tractat sempre com una més i haver fet sempre les coses tant fàcils. Gràcies per deixar-me dedicar-li unes paraules.

T'abracem damunt el nostre cor. Descansa en pau.

Mireia López

Cicle de cinema transcendental

Us recordem que aquest dilluns 5 de novembre a les 19:30 comença el Cicle de cinema transcendental amb la projecció de **“Francesco, giullare di Dio”** (Francesc, joglar de Déu), film de Roberto Rossellini de l'any 1950.

La projecció d'aquest apropament a la figura de Sant Francesc d'Assís es farà a la cripta i començarà amb una breu introducció tècnica a càrrec del Sr. Joan Sardà, col·laborador de l'Arxiu. Posteriorment farem un debat.

Vine a donar sang al Pi o a Sant Pau del Camp

El proper dijous 8 de novembre de les 10:00 a les 15:00 tindrem de nou les lliteres del Banc de Sang a la Capella de la Sang. Les reserves, sobretot les d'algun grup, estan molt escasses i sempre hi ha persones que necessiten sang per a tractaments, operacions o malalties. En cas que ja haguem donat o que no puguem per qualsevol motiu, podem animar algú que coneixem a fer-ho. El boca orella sempre funciona! i, avui, podem també fer arribar la necessitat de donar sang a amics, coneguts i seguidors a través de les xarxes socials.

Aquesta vegada, la parròquia de Sant Pau del Camp també s'ha unit a la campanya i podem anar a donar-hi sang el divendres 9 de 10:00 a 15:00 hores.

El Plat del Pobre

La Junta del Plat del Pobre de Santa Maria del Pi, vol donar les gràcies a tots els qui, any rere any, aneu fent possible que l'Obra segueixi vetllant per les famílies i persones necessitades que podem atendre.

Com anem fent darrerament, us informem dels moviments del darrer exercici, alhora que us exhortem a continuar sensibles a aquesta tasca.

Ingressos per les caixetes	18.910,70
Donatius	6.066,87
Col·lectes misses	202,69
Interessos bancaris	169,00
Total entrades	25.349,26
Auxilis distribuïts durant l'any	24.291,72
Altres despeses	82,15
Total sortides	24.373,87
Saldo final	975,39

Loteria del Pi

LOTERIA NACIONAL RIFA DE NADAL

El portador d'aquesta butlleta participa en la quantitat d'Un Euro amb cinquanta cèntims (1,50 €) en el número:

73.153

del sorteig que tindrà lloc a Madrid, el dia 22 de desembre de 2018.

Cel·laboració: 0,50 €
Preu butlleta: 2 €

Tota butlleta esquinçada o esmenada serà nul·la. Caduca als tres mesos.

El premi dels pocs de l'Estat estan subjectes a un gravamen del 20% a la part que excedeixi de 10.000 € per dígit.

Depositar: Basílica de Santa Maria del Pi.

Placa del Pi, 7
Tel. 93 318 47 43
08002 BARCELONA

Nº 01301

Ja tenim a la vostra disposició el número de la loteria de Nadal.

Podeu adquirir-lo al cancell d'entrada o demanar-lo als sagristans i en la mesura de les vostres possibilitats, us demanem que ens ajudeu en la venda de les butlletes fent-ne difusió entre els vostres amics, familiars, coneguts i saludats.

Ara ja fa molts anys que no rasquem ni el reintegrament i això és un senyal evident que s'acosta el dia de pescar alguna cosa.

Ànims, doncs!!

Decés del senyor Antoni Vergés

En tancar aquest número de l'AHIR, AVUI, DEMÀ ens hem assabentat del traspàs del senyor Antoni Vergés, un feligrès de la nostra comunitat que ens havia ajudat molt, temps enrere, en les obres de manteniment de la casa. Gràcies a la seva iniciativa i al seu ajut econòmic es va poder dur a terme la penúltima remodelació del jardí. També va fer restaurar les làmpades del presbiteri i va donar molta empenta a la reparació i pintura de la sagristia gran després de l'episodi de la tancada d'immigrants en demanda de papers de l'any 2001.

Al Cel sigui!

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sacraments, l'horari establert és el següent:
Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.

info@basilicadelpi.cat